

การเข้าใจเด็กที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์

การเข้าใจความคิดของเด็กที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์เป็นสิ่งสำคัญ หากเราพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคในการระบุตัวเหยื่อ

เหยื่อหลายรายอาจไม่เห็นว่าเป็นเหยื่อ ไม่รู้ว่าสิ่งที่ตนกำลังถูกกระทำเป็นสิ่งผิด หรือไม่ขอความช่วยเหลือเนื่องด้วยปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ซึ่งรวมถึง

- * การกักขัง การคอยติดตามความเคลื่อนไหว การใช้และการขู่จะใช้ความรุนแรง
- * ความกลัว ความอาย การโทษตัวเอง ความสิ้นหวัง
- * ความผูกพันทางอารมณ์และความจงรักภักดีต่อผู้ค้า
- * อุปสรรคทางด้านภาษาและสังคม
- * ความไม่เชื่อใจในหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหรือผู้ให้บริการ
- * การถูกสนับสนุนให้ติดยาและถูกบังคับให้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย
- * การเป็นแรงงานขัดหนี้
- * การไม่รู้ว่ามีทรัพยากรและความคุ้มครองทางกฎหมาย
- * การทำให้การแสวงหาผลประโยชน์เป็นเรื่องปกติ

การได้รับความไว้วางใจจากเหยื่อ
การค้ามนุษย์เป็นขั้นตอนสำคัญ
ขั้นตอนแรกในการให้ความช่วยเหลือ

กระทรวง
สาธารณสุขแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา
การบริหารจัดการเด็กและครอบครัว

ความช่วยเหลือสำหรับเด็กที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์

หากคุณกังวลว่าเด็กอาจถูกบังคับใช้แรงงานหรือแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ กรุณาโทรหาสายด่วนการค้ามนุษย์แห่งชาติที่ 888-373-7888 เพื่อให้ข้อมูล เข้าถึงทรัพยากร และเชื่อมต่อไปยังการให้บริการในพื้นที่ สายด่วนนี้ดำเนินการโดยองค์กรพัฒนาเอกชน โทรฟรี 24 ชั่วโมง ทุกวัน รองรับกว่า 200 ภาษา สายด่วนนี้สามารถเชื่อมต่อเหยื่อไปยังการบริการต่าง ๆ ได้ ซึ่งรวมถึง

- การวางแผนด้านความปลอดภัย
- ที่อยู่อาศัยและที่พักพิง
- สุขภาพจิต
- ครอบครัวอุปการะพิเศษ
- การดูแลสุขภาพ
- การจัดการรายกรณี
- การแปลความ/การแปลภาษา
- อาหาร
- การเดินทาง
- การศึกษา/การฝึกงาน
- ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย

เหยื่อการค้ามนุษย์ที่ไม่ใช่พลเมืองสหรัฐฯ สามารถขอรับความช่วยเหลือได้ ซึ่งรวมถึงความช่วยเหลือเกี่ยวกับการย้ายถิ่นฐาน เพื่อรับผลประโยชน์และการบริการของรัฐบาลกลางและรัฐในระดับเดียวกับกับผู้ลี้ภัยผ่านทางกระทรวงสาธารณสุขแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา เด็กต่างชาติที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์อาจมีสิทธิขอวีซ่า T ซึ่งจะอนุญาตให้เด็กอยู่ในสหรัฐฯ ได้ แล้วค่อยขอปรับสถานะของตนเองให้เป็นผู้พำนักถาวรที่ถูกต้องตามกฎหมายหลังจาก 4 ปีไปแล้ว เด็กที่ถูกนำมาค้ามนุษย์และอยู่ตามลำพังอาจมีสิทธิเข้าโครงการผู้เยาว์ที่เป็นผู้ลี้ภัยและอยู่ตามลำพัง (Unaccompanied Refugee Minors: URM) ของกระทรวงสาธารณสุขได้ ซึ่งจะให้การบริการที่ครอบคลุมแก่เด็กและจัดให้พักในบ้านอุปถัมภ์ สถานสงเคราะห์ หรือบ้านพักแบบช่วยเหลือตนเองอย่างเหมาะสมตามวัฒนธรรม และตามความต้องการของพวกเขา

เด็กที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ที่เป็นพลเมืองสหรัฐฯ หรือมีถิ่นพำนักถาวรที่ถูกต้องตามกฎหมายมีสิทธิรับสาธารณประโยชน์และสามารถเข้ารับความช่วยเหลือผ่านระบบสงเคราะห์เด็ก เข้าโครงการหนีออกจากบ้านและไร้บ้าน (Runaway and Homeless Youth Programs) และรับการบริการที่รัฐเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณได้อยู่แล้ว

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ กรุณาเข้าเว็บไซต์ www.acf.hhs.gov/endtrafficking

สายด่วนการค้ามนุษย์แห่งชาติ:
888-373-7888
www.acf.hhs.gov/endtrafficking

จากคนที่คุณให้ความช่วยเหลือ
อยู่ในทุก ๆ วัน คุณดูออกไหม
ว่าเด็กคนไหนที่เป็นเหยื่อการค้า
มนุษย์

ผู้ให้บริการด้านสาธารณสุข เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย นักวิชาการศึกษา หรือสมาชิกในชุมชนสามารถช่วยระบุตัวเหยื่อการค้ามนุษย์ และเชื่อมต่อพวกเขาเข้ากับการบริการและความช่วยเหลือเพื่อสร้างชีวิตใหม่ให้ได้

การค้ามนุษย์คือการค้า ทาสสมัยใหม่

การค้ามนุษย์เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสวงหาผลประโยชน์จากคนบางคนด้วยมุ่งหมายที่จะบังคับใช้แรงงานหรือให้มีเพศสัมพันธ์ในเชิงพาณิชย์โดยใช้กำลัง หลอกลวง หรือบีบบังคับขู่ขู่

หากเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีถูกชักนำให้เข้ามามีส่วนร่วมในการมีเพศสัมพันธ์เพื่อเงินหรือของมีค่าอย่างอื่น สิ่งนี้ถือเป็นอาชญากรรมไม่ว่าจะมีการใช้กำลัง หลอกลวง หรือบีบบังคับขู่ขู่หรือไม่ เหยื่ออาจเป็นใครก็ได้จากทั่วโลกหรืออาจเป็นคนข้างบ้าน ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ผู้ใหญ่และเด็ก พลเมืองสหรัฐฯ และที่ไม่ใช่พลเมืองสหรัฐฯ ประชากรบางกลุ่มมีความเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์สูงกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งรวมถึงเหยื่อความรุนแรงในรูปแบบอื่น เยาวชนที่ขาดการติดต่อกับทุกสถาบัน และชนกลุ่มน้อยทางเชื้อชาติและชาติพันธุ์

เด็กที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์มักจะถูกนำไปใช้แสวงหาผลประโยชน์เกี่ยวกับทางเพศ ซึ่งรวมถึงการค้าประเวณี สื่อลามก และการท่องเที่ยวทางเพศ เด็กยังถูกนำไปใช้แสวงหาผลประโยชน์เกี่ยวกับการบังคับใช้แรงงานด้วย ซึ่งรวมถึงการเป็นคนรับใช้ การทำงานโรงงาน และการทำการเกษตร

เราสามารถพบเห็นเด็กที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ได้ที่:

- ช่าง คลับเปลื้องผ้า
- โซเกตี่ข้างถนน จุดจอดรถบรรทุก ออนไลน์
- การลักลอบค้ายา (คนส่ง)
- ไรนา ฟาร์มปศุสัตว์ พื้นที่ทำการประมง
- คนรับใช้ พิเลียงเด็ก
- อุตสาหกรรมการผลิต โรงงาน
- งานก่อสร้าง งานจัดสวน
- ร้านอาหาร การให้บริการด้านอาหารอื่น ๆ
- โรงแรม อุตสาหกรรมเกี่ยวกับงานบริการ ธุรกิจท่องเที่ยว
- เซลล์ขายของ หาบเร่ แก๊งขมทาน

การระบุตัวเด็กที่เป็นเหยื่อ การค้ามนุษย์

เด็กที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์อาจไม่เปิดเผยสถานภาพการถูกนำไปค้าของตนหรือไม่รู้ว่าตนเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ผู้ให้บริการด้านสาธารณสุข หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย นักวิชาการศึกษา และสมาชิกในชุมชนจะต้องประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยที่น่าจะเป็น ใช้วิธีการวิเคราะห์ความบอบช้ำทางจิตใจ และสร้างพื้นที่ที่ปลอดภัยและไม่มีการตุนตืดสิน เพื่อหาตัวบ่งชี้ว่ามีการค้ามนุษย์และช่วยเหลือผู้ที่น่าจะเป็นเหยื่อ

ผู้ค้ามนุษย์จะมุ่งเป้าไปที่เด็กและเยาวชนที่เคยถูกกระทำทารุณและเจอความรุนแรงในรูปแบบอื่นมาแล้ว ซึ่งรวมถึงเด็กในระบบสงเคราะห์เด็ก หน่วยบริการเยาวชนหนีออกจากบ้าน และไร่บ้าน และโครงการผู้เยาว์ที่อยู่ตามลำพัง แรงงานข้ามชาติและแรงงานภายในประเทศก็มีความเสี่ยงสูงเช่นเดียวกัน เนื่องจากการโดดเดี่ยวทางสังคมและกายภาพที่เพิ่มขึ้น ด้วยการมองให้ลึก ๆ สังเกตเบาะแส และถามคำถามที่เหมาะสม คุณอาจค้นพบเด็กที่กำลังถูกนำไปใช้แสวงหาผลประโยชน์อยู่ก็ได้

- เด็กที่ถูกนำไปใช้แสวงหาผลประโยชน์เกี่ยวกับทางเพศ ในเชิงพาณิชย์นั้นเราอาจเห็นหลักฐานได้จากการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการติดเชื้อที่ไม่ได้รับการรักษา
- การบังคับใช้แรงงานอาจทำให้เด็กถูกทำร้ายร่างกายหรืออยู่ในสภาพการทำงานที่อันตราย และอาจก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับหลัง การมองเห็น หรือการหายใจอีกด้วย
- ผลกระทบทางจิตใจของการนำไปใช้แสวงหาผลประโยชน์ รวมถึงความรู้สึกหมดหนทางช่วยเหลือ ความอายและความอับอายสอสู ความหวาดหวั่น การไม่ยอมรับและไม่เชื่อ ความงุนงงสับสน หรือโรคประสาทกังวล ซึ่งรวมถึงความเครียดหลังจากได้รับบาดเจ็บด้วย
- เราจะสามารถระบุตัวเด็กที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ได้โดยดูจากปัจจัยแวดล้อม เช่น เด็กอาศัยอยู่ที่ทำงานหรือกับนายจ้างหรือไม่ อาศัยอยู่กับคนหลาย ๆ คนในพื้นที่ที่คับแคบหรือไม่ หรือไม่ไปโรงเรียน ไม่ค่อยไปโรงเรียนหรือไม่หรือได้เรียนต่ำกว่ามาตรฐานการเรียนการสอนในประเทศสหรัฐฯ อย่างมาก ๆ หรือไม่

การสื่อสารกับ เด็กที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์

เวลาสื่อสารกับเด็กที่ถูกนำไปใช้แสวงหาผลประโยชน์ สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้ว่าเด็กที่เป็นเหยื่อนั้นอาจเคยถูกทำร้ายและกระทำทารุณในรูปแบบอื่นมาก่อนที่จะหรือในระหว่างที่ถูกนำไปค้ามนุษย์ เด็กอาจถูกทำให้เห็นว่าความรุนแรงนั้นเป็นเรื่องปกติ คิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นความผิดของพวกเขา มีปฏิกิริยาไม่เป็นมิตร และไม่ว่าจะไว้วางใจใครได้ง่าย ๆ เด็กยังอาจถูกสอนมาว่าให้ตอบคำถามของคุณอย่างไร จากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญด้านการสงเคราะห์เด็กที่บอบช้ำทางจิตใจ การถามบางคำถามต่อไปนี้อาจช่วยให้คุณหาตัวบ่งชี้ถึงการค้ามนุษย์ได้:

- หนูเคยรู้สึกกดดันที่ต้องทำบางอย่างที่ไม่อยากทำไหม มีใครเคยสัญญาหรือให้เงินหรือของมีค่ากับหนูหรือคนอื่นเพื่อแลกกับการสัมผัสตัวหนูหรือทำร้ายหนูไหม
- หนูไปโรงเรียนไหม หนูทำงานหรือ เลิกทำได้ไหม ถ้าไม่อยากทำแล้ว
- หนูพักอยู่ที่ไหน มีใครอยู่ที่นั่นด้วยไหม หนูกลัวหนีออกไปจากที่นั่นไหม
- หนูหรือคนรู้จักเคยถูกขู่ไหม

แม้คำถามเหล่านี้จะสามารถเปิดการสนทนาได้ คุณก็ยังจำเป็นต้องจำไว้ว่าเราควรเข้าหาเด็กในแบบที่เหมาะสมกับอายุ การเจริญเติบโต วัฒนธรรม ภาษา และลักษณะประสบการณ์ของเด็กที่เราได้รับทราบมา เด็กมักจะเปิดเผยประสบการณ์ของตัวเองมากยิ่งขึ้นเมื่อเกิดความไว้วางใจ และปัจจัยต่าง ๆ ในเรื่องราวของพวกเขาอาจเปลี่ยนไปได้ตลอดเวลาเช่นกัน จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะต้องไม่กดดันพวกเขาให้ตอบคำถาม จนกว่าพวกเขาจะพร้อมเอง

